

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap15:1-2.6.22-29)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil olid mõned, kes tulid Juudamaalt, õpetanud Antiookias elavaid vendi: “Kui te ei lase end Moosese kombe järgi ümber lõigata, siis te ei saa õndsaks.” Aga sellest tõusis tüli, nii et Paulusel ja Barnabasel oli nendega palju vaidlemist. Siis otsustati, et Paulusel ja Barnabasel ja veel mõnel teisel tuleb minna selle tüliküsimuse pärast Jeruusalemma apostlite ja vanemate juurde.

Jeruusalemmas tulid apostlid ja vanemad kokku seda asja arutama.

Ja apostlid ning vanemad ühes kogu uskliku rahvaga otsustasid valida endi hulgast mehed ja saata nad koos Pauluse ja Barnabasega Antiookiasse. Ja nad andsid neile ühes sellise sisuga kirja: “Meie, apostlid, vanemad ja teie vennad, saadame terviseid oma vendadele paganate seast, kes elavad Antiookia-, Süüria- ja Kiliikiamaal. Me oleme kuulnud, et mõned, kes on tulnud küll meie juurest, kuid keda meie ei ole volitanud, on oma õpetustega teile muret ja hingesegadust tekitanud.

Sellepärast oleme meie üksmeelselt otsustanud valida endi hulgast saadikud ja läkitada nad teie juurde koos meie armsate vendade Barnabase ja Paulusega – meestega, kes on oma elu meie Issanda Kristuse nime pärast kaalule pannud. Nii oleme meie Juuda ja Siilase teie juurde teele saatnud, et nad teile kinnitaksid suusõnal sedasama.

Püha Vaim ja meie oleme otsustanud, et teie peale ei tohi panna enam mingisugust muud koormat kui seda, mis on hädavajalik: et hoiduksite ebajumalate ohvrilihast, vere- ja lämbumissesurnu söömisest ning kõlvatusest. Kui te kõigest sellest hoidute, teete hästi. Jääge terveks.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 67:2-3 5.8 R:4a)

R: Mu Jumal, Sind ülistagu kõik rahvad.

Jumal olgu meile armuline ja õnnistagu meid,
lasku oma pale paista meie üle,
et maa peal tuntaks Sinu teed
ja kõigi rahvaste seas Sinu lunastust.

R:

Rõõmustagu kõik rahvad ja hõisaku rahvahõimud,
sest Sina mõistad rahvastele õiglast kohut
ja juhatad rahvahõime maa peal.

Jumal õnnistagu meid ja kogu maailm kartku teda.

R:

(Teine lugemine Ilm 21:10-14. 22-23)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Sel ajal kandis üks ingel mind vaimus suure ja kõrge mäe tippu ja näitas mulle püha linna Jeruusalemma taevast Jumala juurest alla laskuvat, ja selle ümber oli Jumala auhiilgus, ning see andis valgust kõige kallima kivi, otsekui jaspise sarnaselt, mis hiilgab nagu mäekristall. Linnal oli suur ja kõrge müür ning kaksteist väravat, aga väravate peal kaksteist inglit, ja väravate peale olid kirjutatud nimed – Iisraeli laste kaheteistkümne suguharu nimed. Idaküljes oli linnal kolm väravat, põhja pool kolm väravat, lõuna pool kolm väravat ja lääne pool kolm väravat. Linnamüüril oli kaksteist aluskivi, ja nende peal Talle kaheteistkümne apostli nimed. Aga templit ma seal ei näinud, sest selle linna tempel on Issand, taevavägede Jumal ning Tall. Ja linnale polnud tarvis ei päikest ega kuud, et need seal paistaksid, sest Issanda kirkus valgustab seda ja Tall on selle valguseallikas. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14:23)

Halleluuja. Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu õpetusest ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 14:23-29)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu sõnast, ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde ja jääme temasse. Kes mind ei armasta, see ei pea kinni mu sõnast, aga see sõna, mida te kuulete, pole minu, vaid Isa oma, kes mind on läkitanud. Seda räägin ma teile teie juures olles, aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle minu Isa teile saadab minu nimel – tema õpetab teile kõik selgeks ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen rääkinud. Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nii, nagu maailm annab. Teie süda ärgu olgu ärevil ja ärgu mingu araks! Te olete kuulnud mind ütlevat: “Ma lähen ära ja tulen taas teie juurde.” Kui te mind tõesti armastaksite, siis te rõõmustaksite, et ma lähen Isa juurde, sest Isa on suurem kui mina. Aga seda olen ma teile öelnud nüüd, enne kui see sünnib, et siis, kui see sündima hakkab, te võiksite uskuda.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui meie elus on midagi väga valesti läinud, kui meie süül on juhtunud õnnetus või oleme teinud raske patu ja seisame vastamisi selle tagajärgedega, siis kahetsus iseenesest – isegi siiras ja sügav kahetsus – ei tee ülekohut olematuks.

Kuid pärast läbikukkumisi tuleb püüda ikka jalule tõusta, sest eksimused ja suutmatus mõnele kiusatusele vastu panna ei pruugi hävitada kogu meie elutöö head osa. Vead on selleks, et õppida neid vältima – ja selle kõrval, mis läheb valesti, saame õnneks teha paljutki, mis on õige.

Meile jääb lootus, et meie õiged ja head teod võiksid Jumala kohtu ees kehtida vähemalt mingil määral hüvitusena meie pattude eest. Kas see täpselt nii on, seda me ei tea – aga vähemalt see mõte lohutab ja annab jõudu edasi minna.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Lohutus – see kõlab kuidagi odavalt. Näiteks kui keegi kaotab rahakoti või telefoni, siis ei mõtle ta kohemaid lohutuse peale, vaid ta tahaks selle meeleldi jälle üles leida. Kui aga keegi on surma läbi kaotanud lähedase inimese, siis jääb tõesti järgi vaid lohutus. Näiteks on siis lohutav keskenduda mõttele, et lahkunu ei pidanud oma haiguse käes kaua kannatama, või et nüüd on ta lõpuks oma valudest ja vaevadest vaba; lohutav on ka mõelda sellele, et lahkunu sai enne surma oma lähedastega hüvasti jätta, või et temast jäi maha elutöö, mille üle võivad tema järeltulijad uhkust tunda. Lohutust leiame ka lootuses, et keegi, keda tundsimme hea inimesena, saab nüüd näha Jumala palet.

Esmapilgul võib tunduda, et seegi kõlab odavalt, kui Jeesus nimetab Püha Vaimu lohutajaks. See on justkui vesi ateistide veskile, kellele tundub, et usk Jumalasse on ainult nõrkade inimeste jaoks. Kõlab ju üsna loogiliselt see ateistide väide, et lohutamise asemel võiks kõikvõimsa Jumala Vaim hoopis kõrvaldada põhjused, mis panevad inimese lohutust vajama!

Paraku ei ole inimene iseennast loonud, seega ei tea ta täit tõde, mis oli enne tema sündimist ja mis tuleb pärast tema surma, või miks Jumal inimese üldse lõi. Vastused nendele küsimustele ootavad meid siis, kui me siit maailmast lahkume. Kuna inimene ei ole loodud pelgalt masinaks, siis on lohutus lihtsalt üks tema kompensatsioonimehhanisme. See on vaba tahtega olendi viis leppida olukordadega, mida ta muuta ei saa. Samuti teenib lohutus pingelangetusena pärast läbikukkumisi,

ning aitab koguda jõudu uuesti üritamiseks. Oma nõtruse tajumine ja lohutuse otsimine ei ole nõrkuse tunnuseks, vaid on märk tarkusest käia oma jõuvarudega mõistlikult ümber.

Armsad õed ja vennad, kui laulja küsib teie käest pärast etteastet, kas ta laulis väga halvasti, siis saab olla kaks põhjust, miks ta oma küsimuse just niimoodi sõnastab. See võib olla lihtsalt silmakirjalik viis kiitust välja pressida, sest omast arust tuli tal laul väga hästi välja; kuid see võib tuleneda ka siirast soovist jagada oma muret, sest ta vajab lohutust – kedagi, kes teda veenaks, et kui ta rohkem harjutab, siis järgmine kord tuleb tal laulmine kindlasti palju paremini välja. Kuid ilmselt kõige viimane, mida laulja niisuguse küsimuse peale kuulda tahaks, oleks aus vastus, et jah, laulsid küll halvasti!...

Jumal ei anna nii nagu maailm annab; ta jälgib meid justkui kaadri tagant, saadab meile katsumusi. Kuid üle kõikide eluraskuste tuleb armastada teda, uskudes, et meie Looja soovib meile põhimõtteliselt ja alati head. Aamen.